

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2005/304/WPZiB

z dnia 12 kwietnia 2005 r.

dotyczące zapobiegania, zarządzania i rozwiązywania konfliktów w Afryce i uchylające wspólne stanowisko 2004/85/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Główna odpowiedzialność za zapobieganie konfliktom na kontynencie afrykańskim, zarządzanie nimi i ich rozwiązywanie spoczywa przede wszystkim na samych Afrykańczykach.
- (2) Prawo międzynarodowe określa ramy działań podejmowanych w związku z zapobieganiem konfliktom w Afryce, zarządzaniem nimi i ich rozwiązywaniem.
- (3) Na mocy Karty Narodów Zjednoczonych główna odpowiedzialność za utrzymanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa spoczywa na Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (4) Podczas opracowywania decyzji Rady Bezpieczeństwa NZ, stosowanie art. 19 Traktatu o Unii Europejskiej w pełni zapewnia obronę stanowiska i interesów Unii Europejskiej.
- (5) Dnia 26 stycznia 2004 r., Rada przyjęła wspólne stanowisko 2004/85/WPZiB dotyczące zapobiegania konfliktom w Afryce, zarządzania nimi i ich rozwiązywania⁽¹⁾.
- (6) Dnia 22 listopada 2004 r. Rada zatwierdziła plan działania na rzecz wspierania w ramach EPBiO pokoju i bezpieczeństwa w Afryce oraz konkluzje w sprawie pokoju i bezpieczeństwa w Afryce, a dnia 13 grudnia 2004 Rada zatwierdziła wytyczne wprowadzenia tego planu działania. W tym kontekście Rada położyła nacisk na komplementarny charakter działań w ramach WPZiB (wraz z wsparciem udzielanym w ramach EPBiO), Instru-

mentu na rzecz Pokoju w Afryce, instrumentów Wspólnoty oraz działań dwustronnych podejmowanych przez Państwa Członkowskie.

- (7) Promowanie pokoju, bezpieczeństwa i stabilności na kontynencie jest jednym z celów Unii Afrykańskiej (UA), a pokojowe rozwiązywanie konfliktów między Państwami Członkowskimi jest jedną z zasad zapisanych w Akcie ustanawiającym UA. Przedmiotem dialogu z Organizacją Jedności Afrykańskiej (OJA) i jej następcą, UA, jest zapobieganie konfliktom, zarządzanie nimi i ich rozwiązywanie, co zostało także włączone do deklaracji i planu działania z Kairu. UA i afrykańskie organizacje subregionalne są głównymi podmiotami, które zapobiegają konfliktom w Afryce, zarządzają nimi i je rozwiązują.
- (8) Skuteczne zapobieganie konfliktom wymaga strategii umożliwiających stworzenie warunków dla stabilnego i bardziej przewidywalnego środowiska międzynarodowego oraz wszechstronnej i zrównoważonej pomocy i programów pomocy na rzecz rozwoju w celu zmniejszenia napięć wywołujących konflikty zbrojne; należy również uwzględnić znaczenie czynników gospodarczych dla konfliktów w Afryce oraz potencjał środków dyplomatycznych i gospodarczych w zapobieganiu konfliktom zbrojnym i ich rozwiązywaniu.
- (9) Istnieje powiązanie między zapobieganiem konfliktom a demokracją, prawami człowieka, zasadą państwa prawnego i dobrymi rządami, gdzie współpraca na rzecz rozwoju odgrywa strategiczną rolę w zwiększaniu zdolności pokojowego rozwiązywania konfliktów.
- (10) Wszystkie polityki dotyczące pokoju i bezpieczeństwa muszą odnosić się do związków między HIV/AIDS a konfliktami. W każdym stadium konfliktu, od zapobiegania do odbudowy, brak stabilności przyczynia się do wzmożonego szerszenia się pandemii. Samo zjawisko szerszenia się HIV/AIDS pociąga za sobą poważne krótko- i długoterminowe skutki socjoekonomiczne i polityczne.
- (11) Wspólnota Europejska i jej Państwa Członkowskie przystąpiły do Umowy o partnerstwie z Państwami AKP w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 21 z 28.1.2004, str. 25.

- (12) 30 listopada 2000 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie udziału kobiet w pokojowym rozwiązywaniu konfliktów; natomiast 21 marca 2002 r. Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE przyjęło rezolucję w sprawie równouprawnienia płci.
- (13) Dnia 8 grudnia 2003 r. Rada przyjęła wytyczne w sprawie dzieci i konfliktów zbrojnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

1. UE przyczynia się do zapobiegania konfliktom zbrojnym w Afryce, zarządzania nimi i ich rozwiązywania poprzez zwiększanie afrykańskich zdolności i środków działania w tej dziedzinie, w szczególności poprzez wspieranie UA, organizacji i inicjatyw subregionalnych oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego, a także poprzez wzmocnienie dialogu z nimi. Czyniąc to, UE podejmuje dalsze kroki celem promowania współpracy między licznymi uczestnikami, którzy mogą być tu zaangażowani, łącznie ze ściślejszą koordynacją środków podejmowanych przez Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie, szczególnie w ramach Planu działania na rzecz wspierania w ramach EPBiO pokoju i bezpieczeństwa w Afryce oraz wytycznych w sprawie wprowadzenia go w życie.

2. W szczególności, UE wprowadza w życie Plan działania na rzecz wspierania w ramach EPBiO pokoju i bezpieczeństwa w Afryce, zgodnie z wytycznymi zatwierdzonymi przez Radę. Poprawiona powinna zostać koordynacja wkładów Państw Członkowskich i Wspólnoty oraz powinna zostać zbadana możliwość stworzenia mechanizmu zarządzania w celu ułatwienia łączenia dobrowolnych wkładów ze strony Państw Członkowskich.

3. By osiągnąć powyższe cele, UE, wraz ze zwiększaniem swoich zdolności w dziedzinie zarządzania kryzysami i zapobiegania konfliktom, zacieśnia ścisłą współpracę z ONZ i odpowiednimi organizacjami regionalnymi i subregionalnymi. Współpraca z ONZ w zarządzaniu kryzysami jest podejmowana zgodnie ze wspólną deklaracją w sprawie współpracy ONZ i UE w zarządzaniu kryzysami z dnia 24 września 2003 r. stanowiąc element jej wprowadzania w życie. UE, mimo swojego zaangażowania w przejmowanie odpowiedzialności przez Afrykańczyków, pozostaje w gotowości do uczestniczenia, w razie konieczności, w zarządzaniu kryzysami w Afryce w zakresie swoich zdolności.

4. Unia Europejska ustanawia długoterminowe inicjatywy na rzecz zapobiegania konfliktom i budowania pokoju uznając, że postęp w tych obszarach jest również dla państw afrykańskich warunkiem koniecznym do tworzenia i podtrzymywania ich zdolności skutecznego zwalczania terroryzmu.

5. UE opracowuje aktywne, wszechstronne i wyczerpujące podejście, które stanowi również wspólne ramy dla działań pojedynczych Państw Członkowskich. W ramach tego podejścia i w celu wzmocnienia zdolności wczesnego działania Prezydencja wspierana przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego

Przedstawiciela i Komisję kontynuuje przeprowadzanie corocznych badań w celu identyfikacji i monitorowania potencjalnych konfliktów zbrojnych i prezentowania możliwych działań niezbędnych do zapobiegania ich wybuchom lub ich ponownemu wystąpieniu.

Artykuł 2

Polityka UE skupia się na zapobieganiu wybuchom i rozprzestrzenianiu się konfliktów zbrojnych poprzez wczesne działanie oraz na zapobieganiu ponownemu występowaniu zbrojnych konfliktów. W tym kontekście działanie UE obejmuje:

- zapobieganie konfliktom poprzez próby rozpoznawania przyczyn strukturalnych leżących u ich podstaw przy równoczesnym zwróceniu uwagi na przyczyny bezpośrednie – czynniki zapalne – konfliktów zbrojnych,
- zarządzanie kryzysami przez interweniowanie w najbardziej zaognionej fazie konfliktu i wspieranie wysiłków zmierzających do zakończenia przemocy, stosowanie wszelkich możliwych środków łącznie z politycznym i praktycznym wsparciem udzielanym regionalnym i subregionalnym inicjatywom w celu osiągnięcia i wspierania porozumienia o zawieszeniu broni między zaangażowanymi stronami oraz, stosownie do przypadku, inicjowanie operacji zarządzania kryzysami,
- budowanie pokoju poprzez wspieranie inicjatyw na rzecz powstrzymywania konfliktów zbrojnych oraz przygotowanie i utrzymanie pokojowych rozwiązań takich konfliktów,
- odbudowa przez wspieranie gospodarczej, politycznej i społecznej odbudowy państw i społeczeństw, które były stronami konfliktu w celu uniknięcia ponownej eskalacji przemocy i w celu promowania trwałego pokoju.

Artykuł 3

W celu lepszego wspierania zarządzania konfliktami oraz reagowania na istniejące kryzysy, UE uwzględni:

- rozwój międzynarodowych systemów prawnych, mechanizmów rozwiązywania sporów i porozumień o współpracy na poziomie regionalnym, a szczególnie utworzenie Rady Pokoju i Bezpieczeństwa UA w czerwcu 2004 r.,
- budowanie instytucji przez poprawę skuteczności afrykańskich instytucji bezpieczeństwa narodowego i instytucji sądowych, w tym instytucji odpowiedzialnych za zwalczanie terroryzmu, a także określenie szczególnych działań mających na celu wspieranie krajów afrykańskich w wykonywaniu ich zobowiązań w ramach istniejących porozumień międzynarodowych we wszystkich istotnych dziedzinach, łącznie z walką z terroryzmem i nielegalnym handlem,

— wsparcie ratyfikacji i pełnego wprowadzenia w życie postanowień Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego, który może odgrywać istotną rolę w kształtowaniu krajowych instytucji na rzecz walki z bezkarnością. Łączy się to ze wzmocnieniem instytucji sądowych, które w tym kontekście pełnią ważną rolę uzupełniającą. Szczególną uwagę zwracać się będzie na zbrodnie wojenne ujęte w Rzymskim Statucie Międzynarodowego Trybunału Karnego, takie jak pobór lub werbowanie dzieci do armii, które to przestępstwa mają poważne skutki dla państw dotkniętych konfliktem.

Artykuł 4

1. Unia Europejska podejmuje starania w celu zwiększenia swojego poparcia dla rozwiązań regionalnych i wysiłków na rzecz zapobiegania konfliktom przez wspieranie poczucia odpowiedzialności w społeczności, wzmocnianie zasad państwa prawnego, szkolenie w dziedzinie zapobiegania konfliktom, budowanie kompetencji między innymi w zakresie analiz politycznych i gospodarczych, systemów wczesnego ostrzegania, umiejętności negocjacji/mediacji, poprawę międzynarodowych mechanizmów stosowania sankcji, opracowywanie mechanizmów skierowanych na czynniki gospodarcze podsycające konflikty oraz wzmocnianie powiązań między organizacjami regionalnymi, lokalnymi, krajowymi i regionalnymi podmiotami niepaństwowymi oraz innymi członkami społeczności międzynarodowej. Wspólnota i jej Państwa Członkowskie starannie koordynują wysiłki mające na celu wspieranie regionalnych i subregionalnych organizacji w zakresie zapobiegania konfliktom w celu rozwijania wspólnych inicjatyw i osiągnięcia synergii, w stosownych przypadkach poprzez prowadzenie wspólnych programów.

2. UE wspiera UA i współpracuje z nią w dziedzinie zapobiegania, zarządzania i rozwiązywania konfliktów w celu ustanowienia długotrwałego partnerstwa, szczególnie w ramach uzupełnienia ustaleń szczytu w Kairze.

Artykuł 5

UE podejmuje starania w celu:

- uwzględnienia kwestii zapobiegania konfliktom w głównym nurcie zainteresowań polityki handlowej i rozwoju Wspólnoty oraz związanych z nimi strategiami krajowymi i regionalnymi,
- wprowadzania, w stosownych przypadkach, wskaźników konfliktów oraz narzędzi oceny wpływu współpracy handlowej i rozwoju na pokój i konflikty w celu zmniejszenia ryzyka wykorzystania pomocy i handlu do zaostrzenia konfliktów oraz zmaksymalizowania ich pozytywnego wpływu na umacnianie pokoju,
- zapewnienia, by cała ludność szybko uzyskała wymierne korzyści,

— usprawnienia koordynacji wysiłków Wspólnoty i jej Państw Członkowskich w tej dziedzinie,

— usprawnienia współpracy w zakresie rozwoju i handlu z podmiotami regionalnymi, subregionalnymi i lokalnymi w celu zapewnienia spójności inicjatyw i wsparcia dla działań afrykańskich,

— koordynacji swoich działań z międzynarodowymi instytucjami finansowymi.

Artykuł 6

1. W perspektywie długookresowej UE wspiera wzmocnienie afrykańskich zdolności w zakresie operacji wspierania pokoju, na poziomach regionalnym, subregionalnym i dwustronnym, jak również zdolności państw afrykańskich w zakresie przyczyniania się do integracji regionalnej, pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju. Bez względu na takie zwiększenie zdolności, UE i jej Państwa Członkowskie nadal rozważają, traktując każdy przypadek indywidualnie, rozmieszczanie swoich środków operacyjnych zapobiegania konfliktom i zarządzania kryzysami w Afryce zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych i w ścisłej współpracy z działaniami NZ w regionie. Takie rozważania uwzględniają zakres zdolności w dziedzinie zarządzania kryzysami, łącznie z możliwością rozmieszczenia personelu cywilnego w długookresowym działaniu na rzecz budowania pokoju.

2. Państwa Członkowskie i Komisja wymieniają informacje o wszystkich działaniach podejmowanych w celu wspierania afrykańskich zdolności w zakresie operacji wspierania pokoju celem usprawnienia koordynacji i rozwoju synergii. Informacje te są podsumowywane w rocznym przeglądzie niniejszego wspólnego stanowiska przewidzianym w art. 14.

3. Państwa Członkowskie i Komisja przyznają wyższy priorytet strategiom krajowym i regionalnym oraz ocenie ryzyka. Strategie krajowe mogą być opracowywane przy użyciu zestawionych wskaźników i z pomocą grup ekspertów. Ocena ryzyka i strategie krajowe zyskałyby na szerszym wykorzystaniu wiedzy lokalnej, w tym informacji dostarczanych przez lokalnych ekspertów wyszkolonych w zakresie wczesnego ostrzeżenia i oceny ryzyka.

4. Państwa Członkowskie i Komisja starają się osiągnąć lepszą koordynację dwustronnych działań w ramach wspierania UA i afrykańskich organizacji subregionalnych, w szczególności Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej, Wspólnoty Rozwoju Południowej Afryki i Międzyrządowej Władzy ds. Rozwoju, Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Środkowej oraz Wspólnoty Ekonomicznej i Walutowej Afryki Środkowej, w odniesieniu do afrykańskich zdolności w zakresie operacji wspierania pokoju.

5. Państwa Członkowskie i Komisja systematycznie zapraszają się wzajemnie lub, w stosownych przypadkach, Prezydencję do udziału w ćwiczeniach i seminariach organizowanych przez nie w celu wzmocnienia afrykańskich zdolności w zakresie utrzymania pokoju.

6. Koordynacja i wymiana dotycząca wzmoczenia działalności jest przeprowadzana z zainteresowanymi stronami trzecimi, zwłaszcza ze Stanami Zjednoczonymi, Kanadą, Norwegią i Japonią, w szczególności w ramach dialogu politycznego z tymi krajami.

7. UE podejmuje starania w celu dalszej poprawy koordynacji działań z ONZ, a w szczególności z Departamentem ds. Operacji Pokojowych, obejmujących działania zwiększające afrykańskie zdolności w zakresie operacji wspierania pokoju.

8. UE bada, w jaki sposób najlepiej koordynować wysiłki Państw Członkowskich w zakresie szkolenia i ćwiczeń.

9. Doraźnie UE rozważa wprowadzenie w odpowiednim czasie we własnym imieniu, osobno lub w połączeniu z programami zainicjowanymi przez pojedyncze Państwa Członkowskie, programów wzmacniających możliwości tam, gdzie osiągnąć można dodatkową korzyść. Działania takie mogą obejmować zarówno misje obserwacyjne prowadzone na niewielką skalę przez organizacje afrykańskie podczas ćwiczeń UE w zakresie wspierania pokoju, jak i bardziej wszechstronne programy szkoleniowe.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie nadal prowadzą restrykcyjną politykę w odniesieniu do wywozu broni, stosując w pełni kodeks postępowania UE w sprawie wywozu broni. Uznając, że dostępność i gromadzenie broni ponad uzasadnione potrzeby bezpieczeństwa mogą stać się czynnikami przyczyniającymi się do braku stabilności, oraz że ograniczenie nielegalnego handlu bronią w istotny sposób wpływa na złagodzenie napięć i proces pojednania, Państwa Członkowskie i Komisja:

- współpracują przy wspieraniu międzynarodowego przestrzegania embarga na broń i innych odpowiednich decyzji Rady Bezpieczeństwa NZ oraz wspierają inicjatywy zmierzające do skutecznego wprowadzania takich środków,
- kontynuują wspieranie i aktywne respektowanie regionalnych inicjatyw przyczyniających się do zapobiegania i zwalczania nielegalnego handlu bronią,
- współpracują nad zachęcaniem krajów stowarzyszonych do stosowania się do zasad i środków przyjętych przez UE. UE rozważa ponadto dalsze wsparcie dla afrykańskich wysiłków zmierzających do usprawnienia kontroli produkcji, przywozu oraz wywozu broni i wsparcie dla kontrolowania lub eliminowania nadwyżek ręcznej broni strzeleckiej, jak również dla afrykańskich wysiłków zmierzających do

opanowania problemów związanych z ręczną bronią strzelecką zgodnie ze wspólnym działaniem Rady 2002/589/WPBiz z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej⁽¹⁾,

- kontynuują wspieranie programu działań NZ w sprawie nielegalnego handlu ręczną bronią strzelecką i bronią lekką we wszystkich ich aspektach, jak również wspierają negocjacje w sprawie Protokołu przeciwko nielegalnej produkcji i nielegalnemu handlowi bronią palną, jej częściami i elementami oraz amunicją do niej, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne NZ dnia 31 maja 2001 r.

Artykuł 8

1. Unia Europejska:

- podejmuje starania w celu zapobiegania czynnikom gospodarczym zaostrzającym konflikty,
- podejmuje starania w celu promowania dalszej integracji Afryki z gospodarką światową i wspierania równego dostępu do korzyści i szans, jakie niesie ona ze sobą, w społeczeństwie,
- wspiera współpracę gospodarczą i polityczną, taką jak regionalne porozumienia stabilizacyjne jako środek zapobiegawczy i jako środek budowania pokoju po zakończeniu konfliktów, w celu wzmocnienia stosunków między stronami,
- podejmuje działania na rzecz zapewnienia, że środki integracji handlu regionalnego, w ramach polityki obejmującej sieci bezpieczeństwa dla grup wrażliwych, wspierają zapobieganie konfliktom i ich rozwiązywanie.

2. Ponadto Unia Europejska:

- współpracuje na rzecz powszechnego przestrzegania embarga na nielegalne wykorzystywanie i nielegalny handel towarami o wysokiej wartości i innych odpowiednich decyzji Rady Bezpieczeństwa NZ oraz wspiera inicjatywy zmierzające do skutecznego stosowania takich środków,
- aktywnie poszukuje środków w celu powstrzymania nielegalnej eksploatacji zasobów naturalnych, która przyczynia się do wybuchu, eskalacji i trwania konfliktów zbrojnych,
- w odpowiednim przypadku, stosuje środki restrykcyjne, w tym sankcje gospodarcze i finansowe wymierzone w podmioty korzystające z konfliktów zbrojnych i zaostrzające je. W tym kontekście, konieczna jest dalsza analiza roli (pozytywnej lub negatywnej) sektora prywatnego w zakresie zapobiegania konfliktom i ich rozwiązywania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 19.7.2002, str. 1.

Artykuł 9

Przez wszystkie fazy konfliktu, UE:

- ocenia ważną rolę, jaką mogą odegrać „podmioty niepaństwowe”, czy to w zaostrzeniu konfliktu, czy też pomagając rozwiązać konflikt lub uniknąć go. W każdym przypadku, ich rola i pozytywny wkład, który mogą wnieść, muszą zostać uwzględnione,
- wspiera wykonywanie rezolucji nr 1325 Rady Bezpieczeństwa NZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa przez zapewnienie, że kwestia równości płci zostanie wzięta pod uwagę w trakcie planowania, wykonywania oraz oceny wpływu konfliktu, potrzeb stron konfliktu, poziomu i charakteru ich uczestnictwa w procesie decyzyjnym w zapobieganiu konfliktom, zarządzaniu nimi i ich rozwiązywaniu, włączając w to proces pokojowy i negocjacje,
- bada, w sposób skuteczny i wszechstronny, krótko-, średnio- i długoterminowy wpływ konfliktu zbrojnego na dzieci, wykorzystując w tym celu dostępne narzędzia i opierając się na przeszłych i bieżących działaniach zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa NZ nr 1460 i 1539 w sprawie dzieci i konfliktów zbrojnych oraz wytycznymi UE w sprawie dzieci i konfliktów zbrojnych. Próbuje także wpłynąć na podmioty z państw trzecich uczestniczące w konflikcie (rządy, podmioty niepaństwowe, w tym grupy zbrojne), by podjęły skuteczne środki w celu ochrony praw dzieci dotkniętych konfliktem zbrojnym.

Artykuł 10

Aby dać wyraz konieczności obserwowania konfliktu, nawet po jego osłabnięciu, oraz aby przyczynić się do spójniejszego i bardziej systematycznego podejścia do sytuacji powojennych w Afryce, UE:

- rozwija i organizuje własne możliwości w celu wsparcia reformy w sektorze bezpieczeństwa w ramach zasad demokratycznych, przestrzegania praw człowieka, zasad państwa prawnego i dobrych rządów szczególnie w państwach będących w okresie przejściowym od konfliktu zbrojnego do trwałego pokoju,
- kontynuuje i umacnia swoje wsparcie dla działań zmierzających do opanowania problemu destabilizującego gromadzenia i niekontrolowanego rozprzestrzeniania ręcznej broni strzeleckiej,
- wzmacnia swoje wsparcie dla rozbrojenia i trwałej reintegracji zdemobilizowanych byłych żołnierzy przy szcze-

gólnym zwróceniu uwagi na potrzeby charakterystyczne dla płci oraz na potrzeby dzieci zwerbowanych do udziału w działaniach wojennych,

- zwiększa swoją pomoc w usuwaniu istniejących min lądowych, jak również promuje podniesienie świadomości na temat min oraz zachęca do rozwoju afrykańskich zdolności w zakresie rozminowywania,
- nadal wspiera działania zmierzające do ułatwienia reintegracji ludności wysiedlonej w wyniku konfliktu, uwzględniając odpowiednie główne zasady w sprawie wewnętrznych przesiedleń, opracowane przez przedstawiciela Sekretarza Generalnego NZ,
- zachęca do pojednania i wspiera odbudowę konieczną do tego, by państwa wychodzące z konfliktu mogły wprowadzić długoterminową politykę rozwoju,
- zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 2003/444/WPZiB z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego⁽¹⁾ w dialogu z partnerami afrykańskimi ponawia swoje zdecydowane zaangażowanie we wspieranie Międzynarodowego Trybunału Karnego i jego stanowiska w odniesieniu do propozycji dwustronnych porozumień o niewydawaniu przedstawionych przez Stany Zjednoczone.

Artykuł 11

UE bada możliwość współpracy w tym obszarze na poziomie krajowym i regionalnym, proponując, przy wykorzystaniu wielu instrumentów, różne sposoby rozwiązywania problemu związku pomiędzy radykalizacją grup religijnych a ich podatnością na zwerbowanie przez terrorystów, z perspektywy zapobiegania konfliktom i budowania pokoju. W tym kontekście UE bierze pod uwagę wspólną deklarację w sprawie terroryzmu przyjętą przez Konferencję Ministerialną UE-Afryka w Brukseli (dnia 11 października 2001 r.) jak również wspólną deklarację w sprawie terroryzmu przyjętą przez Konferencję Ministerialną UE-Afryka w Wagadugu (dnia 28 listopada 2002 r.).

Artykuł 12

UE zapewnia, że walka z HIV/AIDS stanowi integralną część strategii UE w sprawie zapobiegania konfliktom i ich łagodzenia. Powinien zostać zintensyfikowany dialog z UA w tej sprawie oparty na zasadzie odpowiedzialności afrykańskiej. W tym kontekście, elementy uświadamiania i szkolenia w zakresie zapobiegania HIV/AIDS powinny zostać włączone do pomocy udzielanej operacjom wspierania pokoju, zgodnie z rezolucją nr 1308 Rady Bezpieczeństwa NZ w sprawie HIV/AIDS i międzynarodowych operacji pokojowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 18.6.2003, str. 67.

Artykuł 13

Rada przyjmuje do wiadomości, że Komisja zamierza ukierunkować swoje działania na osiągnięcie celów i priorytetów niniejszego wspólnego działania, w odpowiednich przypadkach, z wykorzystaniem stosownych środków Wspólnoty.

Artykuł 14

Niniejsze wspólne stanowisko i jego wykonanie są przedmiotem corocznego przeglądu i są odpowiednio zmieniane na podstawie sprawozdania Prezydencji, sporządzonego we współpracy z Sekretarzem Generalnym/Wysokim Przedstawicielem i Komisją.

Artykuł 15

Niniejszym uchyla się wspólne stanowisko 2004/85/WPZiB.

Artykuł 16

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 17

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 kwietnia 2005 r.

W imieniu Rady

J.-C. JUNCKER

Przewodniczący
